

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2019, č. j. X

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 10. 2019, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo o námitkách žalobkyně rozhodnuto tak, že žalovaná změnila rozhodnutí ze dne 26. 7. 2019, č. j. X, jímž žalobkyni podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, přiznala invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 4 040 Kč ode dne 12. 7. 2019. Změnovým rozhodnutím žalovaná vyslovila, že žalobkyni se podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění přiznává invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 4 052 Kč ode dne 12. 7. 2019.
2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Namítala, že nebylo přihlédnuto ke vzniklým komplikacím po operaci plotének a následné stabilizaci páteře. Poukazovala na bolesti zad a dolních končetin, které začaly po propuštění po gynekologické operaci. Uvedla, že byla ve dnech 3. až 5. 10. 2018 hospitalizována na gynekologii, ve dnech 12. až 19. 10. 2018 na neurologii, poté na neurochirurgii ve dnech 12. až 19. 11. 2018, kde proběhla operace plotének. Následně byla znovu hospitalizována na neurochirurgii ve dnech 6. až 12. 12. 2018. Poté byla znovu hospitalizována ve dnech 28. 2. až 9. 3. 2019, byla provedena stabilizace páteře s náhradou ploténky implantátem. V srpnu 2019 byla provedena magnetická rezonance pro bolesti hlavy a brnění horních končetin. Dne 16. 9. 2019 upadla na zahradě, došlo k luxaci číšky. V říjnu 2019 byl proveden cílený opích. Žalobkyně se léčí v ambulanci bolesti, v lednu 2020 proběhlo psychologické vyšetření pro bolest a dne 17. 1. 2020 bylo provedeno CT k vyloučení uvolnění šroubů. Měla by podstoupit také operaci močového měchýře, ta byla odložena do vyřešení neurologických problémů. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením, že je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost s menšími nároky na tělesné schopnosti. Požádala si proto o prodloužení podpůrné doby, to bylo dne 29. 10. 2019 schváleno, následně dne 27. 11. 2019 zamítnuto. Jako důkaz navrhovala zdravotní dokumentaci X a X z neurochirurgie.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná shrnula průběh správního řízení a uvedla, že provedla autoremeduru a po vypracování posudku ze dne 10. 10. 2019 změnila rozhodnutí ze dne 26. 7. 2019 tak, že žalobkyni přiznala invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podle žalované žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky ve správním řízení, proto je namístež žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Dne 18. 3. 2019 podala žalobkyně žádost o invalidní důchod. Dne 11. 6. 2019 byl její zdravotní stav posouzen posudkovým lékařem OSSZ Liberec. Posudek ze dne 11. 6. 2019 konstatoval, že žalobkyně je invalidní, jde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti o 40 %, s datem vzniku invalidity 15. 5. 2019. Zdravotní stav byl posouzen podle kapitoly XIII. odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 7. 2019 přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 12. 7. 2019. Prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně bránila námitkami.
6. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařskou

službou žalované dne 10. 10. 2019. I podle lékařské posudkové služby žalované se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom s iritací a senzitivním zánikem L5 vlevo, reziduálně po 3 operačních zákrocích v oblasti bederní páteře v letech 2012, 2018 a 2019, podle kapitoly XIII., odd. E, položka 1c přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti na horní hranici o 40 %, která byla zvýšena o 10 %. K navýšení vedl posudkovou službu stav po 3 operacích, z toho 2 operacích páteře v krátkém časovém úseku, kdy se zdravotní stav žalobkyně nestabilizoval. Současně bylo uvedeno, že žalobkyně nemá těžké postižení více úseků páteře s těžkým postižením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin a závažnými poruchami funkce svěračů, nemá inkontinenci, tudíž nelze zdravotní stav posuzovat jako těžké funkční postižení podle položky 1d.

7. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitkám žalobkyně vyhověla a podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, prvostupňové rozhodnutí změnila tak, že žalobkyni přiznala od 12. 7. 2019 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 4 052 Kč podle § 38 písm. a) a § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. V napadeném rozhodnutí žalovaná odůvodnila nově stanovenou výši invalidního důchodu. Z odůvodnění rozhodnutí a rovněž z pokynu námitkového oddělení žalované vyplývá, že změnové rozhodnutí vydalo znovu oddělení 429 žalované autoremedurou podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
8. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
9. Soud se nejprve musí vypořádat s námitkami žalované, podle které má být žaloba odmítnuta pro nevyčerpání námitek proti rozhodnutí ze dne 25. 10. 2019.
10. Soud s tímto názorem nesouhlasí, naopak dospěl k závěru, že nebyl dán důvod pro odmítnutí žaloby. Rozhodnutí vydané žalovanou v námitkovém řízení je totiž konečné, proti rozhodnutí o námitkách nelze podle § 88 odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb. podat námitky ani odvolání. Proto bylo poučení o právu podat námitky proti rozhodnutí o námitkách, dané žalobkyni v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2019, nesprávné. Žalobkyně ve smyslu § 5 s. ř. s. vyčerpala řádné opravné prostředky – námitky, které měla podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. k dispozici proti prvostupňovému rozhodnutí žalované o její žádosti o invalidní důchod. Autoremedura ve smyslu § 87 správního řádu není v námitkovém řízení vedeném žalovanou podle § 88 zákona č. 582/1991 Sb. možná. Námitkové řízení sice představuje druhý stupeň správního řízení, tj. řízení o řádném opravném prostředku, ovšem námitky nemají dle § 88 odst. 3, 4 a 7 zákona č. 582/1991 Sb. devolutivní účinek, nerozhoduje o nich instančně nadřízený správní orgán, nýbrž specializované oddělení žalované. Námitkové řízení je pak ovládáno úplným apelačním principem, což znamená, že v případě podání námitek je prvoinstanční rozhodnutí přezkoumáváno v plném rozsahu a námitkové oddělení žalované jako druhoinstanční orgán není námitkami v souladu s § 88 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb. vázán, přezkoumávané rozhodnutí může být změněno i v neprospěch účastníka řízení, věc nelze vrátit zpět do prvního stupně řízení, rozhodnutí je konečné (srov. Praktický komentář X,

X, dostupný na ASPI). Shodně o vyloučení autoremedury v námitkovém řízení vedeném žalovanou uvážil i Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 16. 11. 2017, č. j. 18 Ad 23/2017-16, na který zdejší soud odkazuje, byť ne se všemi závěry vysloveným v označeném rozsudku souhlasí.

11. Soud dále konstatuje, že rozhodnutí vydané oddělením 429 žalované podle § 87 správního řádu jako autoremedurní, bylo vydáno procesně vadným způsobem, neboť bylo vydáno v rámci námitkového řízení, na základě posudku posudkové služby žalované jako důkazu, který byl pořízen oddělením námitek po postoupení námitek k vyřízení. Soudu není zřejmé, jak by žalovaná postupovala, pokud by žalobkyně ve věci podala další námitky proti rozhodnutí ze dne 29. 10. 2019, jež by opětovně směřovala proti posudku nyní již lékařské posudkové služby žalované.
12. Rozhodnutí vydané žalovanou podle § 87 správního řádu je vadné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Pokud ale žalobkyně tuto vadu řízení nenamítala a soudu procesní pochybení nebránilo ve standardním postupu a přezkumu rozhodnutí v rámci žalobních bodů, které se výhradně týkaly posouzení zdravotního stavu a stupně invalidity žalobkyně, soud přistoupil k meritornímu přezkumu. Soudu dodává, že zrušení rozhodnutí z úřední povinnosti, aniž se žalobkyně bránila vadnému procesnímu postupu a skutečnosti, že rozhodovala táž osoba v rozporu s § 88 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., by bylo formalismem, který by přinesl jen oddálení soudního přezkumu posouzení stupně invalidity žalobkyně. Žalovaná by totiž vydala totožné rozhodnutí, kterým by její námitkové oddělení změnilo prvoinstanční rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, že by byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro II. stupeň invalidity.
13. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.
14. V soudním přezkumném řízení proto bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.
15. Protokolem o jednání a posudkem této posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 3. 9. 2020 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, žalobkyně se jednání zúčastnila, vyjádřila se k předchozímu zaměstnání, popsala subjektivní zdravotní potíže. Posudková komise provedla vlastní vyšetření odbornou lékařkou z oboru neurologie.
16. Posudková komise v posudku ze dne 3. 9. 2020 konstatovala, že žalobkyně byla k datu

vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu III. stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o celkem o 50 %, tedy nejméně o 50 %, ne však více než 69 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala vleklý vertebrogenní algický syndrom bederní páteře se stavem po třech operačních výkonech v etáži L5/S1, s přetrvávající subjektivně udávanou bolestivostí bederní páteře, ale v objektivním nálezu bez známek motorické i senzitivní radikulární léze, v centrálním nálezu v normě. Uvedené zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s procentním rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %. Horní hranici 40 % posudková komise dále zvýšila podle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky o 10 %, takže celkově byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 50 %. Důvodem zvýšení byla celoživotně vykonávaná dělnická profese.

17. Při ústním jednání žalobkyně uplatnila výhrady vůči posouzení ze strany posudkové komise. Zopakovala, jaké má zdravotní potíže a jak byla léčena. Upozornila na to, že pracovní neschopnost jí byla přes nesouhlas ukončena na žádost OSSZ. Posudkové komisi vytýkala, že jí při jednání nesdělila závěr, posudek byl zaslán poštou. V posudku není zmínka o trvalém brnění, kterým žalobkyně trpí od první operace. Trvající bolesti ji omezují, je v péči psychologa, má deprese, užívá léky na bolesti i spánek. V posudku také není zmínka o rehabilitaci, posudková lékařka zpochybňovala její zakopávání při chůzi. Vyšetření EMG uvedlo postižení nervu, žalobkyně padá, není schopna soustavné chůze, po dalším pádu má zhmožděninu. Je po operaci pravé ruky, čeká ji další operační zákrok. Je psychicky labilní, problém s nohou se zhoršuje, bez opiátů není schopna fungovat, jde o trvalý stav. Úřadem práce jí nebyla nabídnuta rekvalifikace ani pracovní místo. Žalovaná s ohledem na posudkový závěr navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.
18. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 3. 9. 2020 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.
19. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v souladu s § 16b zákona č. 582/1991 Sb. v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, což odpovídá tomu, že žalobkyně má dlouhodobé potíže s páteří, pro které se opakovaně podrobila operačním zákrokům, a zdravotní postižení žalobkyně bylo objektivizováno odbornými zprávami především z oboru neurologie a neurochirurgie. Přítomnost odborné lékařky z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované. Z toho soud dovozuje, že žalobkynin zdravotní stav mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole XIII, odd. E přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kam spadá i bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře.
20. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně

dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, dále zdravotní dokumentace praktické lékařky. Jako posudkově významné posudková komise hodnotila lékařské zprávy X včetně vyšetření MR páteře C, zprávu X z ambulance bolesti ze dne 2. 4. 2020. Posudková komise také hodnotila lékařské zprávy X z neurologie ze dne 10. 7. 2020 i X z neurochirurgie ze dne 28. 4. 2020. Zdravotní stav žalobkyně tak mohl být řádně posouzen, a to i s přihlédnutím k výsledkům vyšetření provedeného posudkovou komisí.

21. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, a to ve shodě s předchozím posudkem OSSZ a posudkem posudkové lékařské služby žalované, kterou je chronický vertebrogenní algický syndrom s iritací a senzitivním zánikem L5 vlevo residuálně s tím, že se jedná o stav po 3 operacích v oblasti bederní páteře. Žádná z lékařských zpráv, na něž žalobkyně poukazovala, nedokládá, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly XIII, odd. E přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kam spadá i bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře.
22. Posudková komise rovněž přesvědčivě zdůvodnila, že se z funkčního hlediska jednalo o lehké až středně těžké postižení dle položky 1c, u něhož je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %. Posudková komise onemocnění hodnotila jako středně těžké, protože se jednalo o stav po 3 operačních výkonech v etáži L5/S1, s přetrvávající subjektivní bolestivostí páteře, ovšem podle objektivních nálezů (dle neurologického nálezu X ze dne 25. 12. 2019 a nálezu X z neurochirurgie ze dne 28. 4. 2020) bez známek motorické a senzitivní radikulární léze, s centrálním nálezem v normě. Posudková komise zároveň uvedla, že se jedná o invaliditu II. stupně hraničně, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla takto nakonec zvolena právě s přihlédnutím, že jde o stav po 3 operacích páteře, dosavadní vleklý průběh léčby tak byl dostatečně reflektován.
23. Soud se zabýval i tím, zda posudek obsahuje přesvědčivé důvody, pro které posudková komise nehodnotila onemocnění žalobkyně dle položky 1d s vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti. Byť jde o hodnocení stručné, považoval je soud za dostačující, neboť z celkového hodnocení zdravotního postižení žalobkyně vyplývá, že z funkčního hlediska nejde o těžké postižení, jež předpokládá *těžké funkční postižení, těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervu, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení, některé denní aktivity značně omezeny*. Středně těžké postižení bylo shledáno dokonce hraničně, právě s přihlédnutím ke stavu po 3 operacích páteře.
24. Ve shodě s posudkem posudkové služby žalované zvýšila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 %. Posudková komise přihlédla v souladu s § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. i k dosavadnímu výkonu zaměstnání žalobkyně, které míru poklesu pracovní schopnosti ovlivňuje vyšší měrou. Posudek posudkové komise tedy zohlednil, že ani zákonem stanovená horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti 40 % u žalobkyně plně neodráží pokles její pracovní schopnosti. Podle názoru soudu tedy bylo v nejvyšší možné míře zohledněno, že žalobkyně má významné zdravotní potíže, které nepříznivě ovlivňují její pracovní schopnost.
25. K námitkám žalobkyně, že posudek neodráží brnění a potíže s levou končetinou a problémy s chůzí, uvádí soud, že posudková komise vycházela především z objektivních lékařských nálezů, které neudávaly známky motorické či senzitivní léze, MRI nález

nehovořil o zřetelném morfologickém korelátu, EMG vyšetření prokázalo jen lehčí chronickou lézi pro kořen L5/S1. Posudková komise konstatovala, že žalobkyně sice používá 2 francouzské hole, chůze ale byla schopna i bez nich a jejich funkce plně nevyužívala a z funkčního hlediska je nepotřebuje. Žádné z posudkových hledisek dle položky 1d, podle kterých by je jednalo o těžké postižení (viz shora), které by posudkové komise ignorovala, nebylo odbornými lékaři zjištěno. Soud připomíná, že posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu její pracovní schopnosti v době vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke konci roku 2019. Pokud žalobkyně při jednání před soudem zmiňovala i psychické potíže, ty nebyly k datu vydání napadeného rozhodnutí prokázány příslušnými odbornými vyšetřeními. Procesní postup, kdy posudková komise při jednání dne 3. 9. 2020 žalobkyni sdělila možnosti dalšího postupu a doručila jí posudek poštou, odpovídá požadavkům § 8 odst. 10 ve spojení s § 16a odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb. Podle uvedených ustanovení je posudková komise povinna posuzované osobě stejnopis posudku, jehož náležitosti stanoví prováděcí předpis, předat nebo zaslat do 7 dnů.

26. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 50 %, tedy nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %. Proto se jedná o invaliditu II. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, nikoli o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Byly tedy splněny zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu podle § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodnutí žalované vydané v námitkovém řízení tak vycházelo ze správně zjištěného skutkového stavu a invalidní důchod pro invaliditu II. stupně byl přiznán v souladu se zákonem.
27. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřislouží a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. říjen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně